

54. Pola
12.-21. 7. 2007.

Bilten

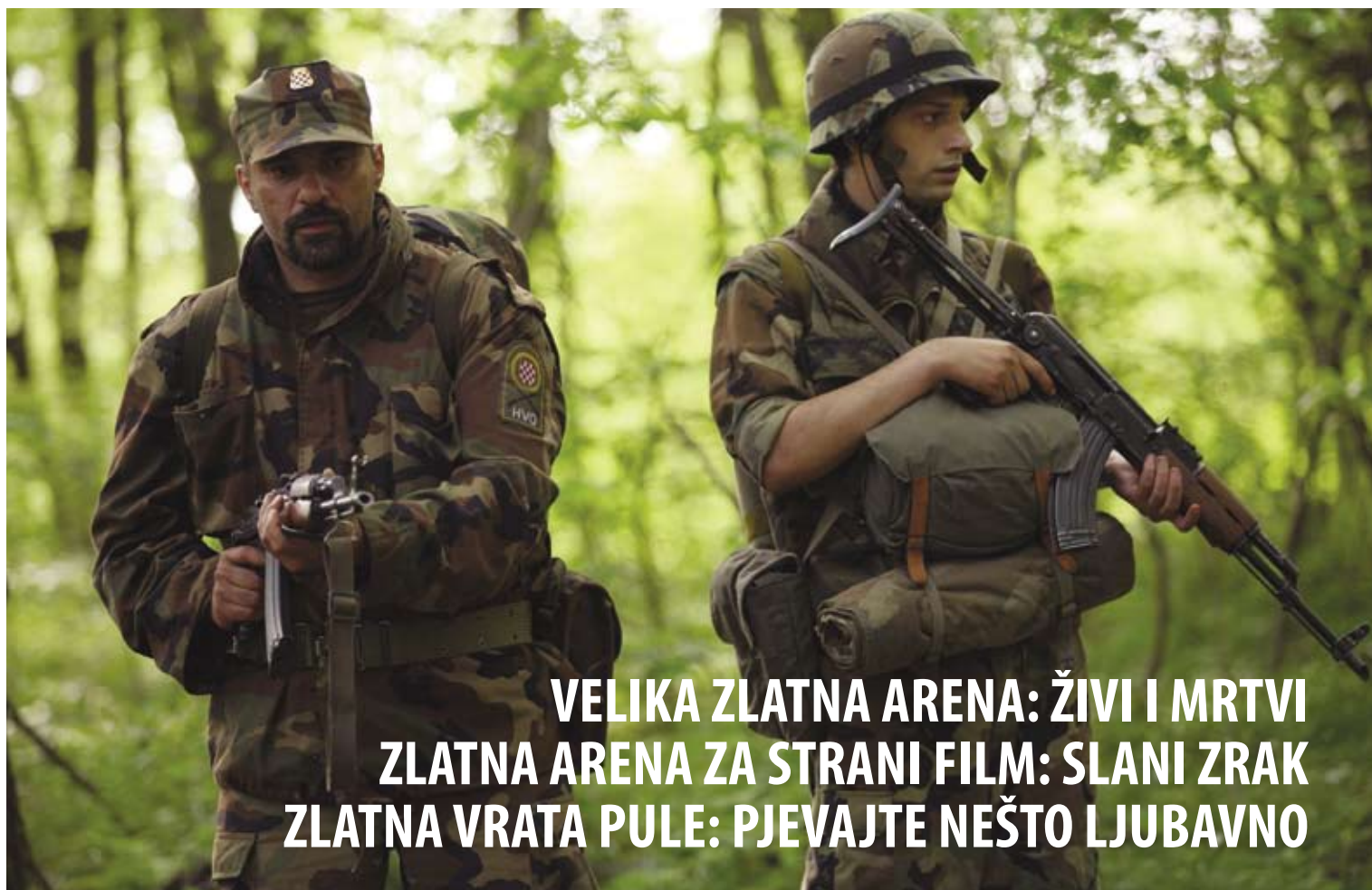
Bulletin

dobri duh filma

54. festival igranog filma u Poli

6

subota, 21. srpnja 2007.

**VELIKA ZLATNA ARENA: ŽIVI I MRTVI
ZLATNA ARENA ZA STRANI FILM: SLANI ZRAK
ZLATNA VRATA PULE: PJEVAJTE NEŠTO LJUBAVNO**

Ekipa filma *Živi i mrtvi* nagrađenog Velikom zlatnom arenom pred novinarima

POČAST PREMINULOM MONTAŽERU GORANU GUBEROVIĆU

Glumac Borko Perić izjavio je da su likovi u filmu stvoreni da svatko u jednom trenutku priče preuzme glavninu radnju na sebe. «Film spaja elemente horora s ratnom pričom. Ipak, u današnjem cinničnom svijetu nema stvari koje bi previše mogle šokirati publiku», nastavio je Milić rekavši kako je najteže bilo snimatelju Draganu Markoviću koji je nastavio djelo Mirka Pivčevića. Jedini „preživjeli“ u ovom filmu je glumac Velibor Topić koji je obrativši se nazočnima u dvorani Circola zaključio konferenciju izjavivši da ga je oduševila cijela ekipa koja je sudjelovala na filmu, a da je inicijalni razlog njegovog sudjelovanja bio sjajni scenarij.

Odmah na početku konferencije održane u subotu 21. srpnja u dvorani Circola redatelj filma Kristijan Milić istaknuo je da su *Živi i mrtvi* snimljeni u koprodukciji s Bosnom i Hercegovinom. Milić je naglasio kako je za cijeli film najzaslužniji scenarist Josip Mlakić prema čijem je romanu film snimljen. Na to je Mlakić dodao da se u filmu tematizira brutalnost rata u kojem nema dobrih i loših strana, jer u ratu nema ničeg jednostavnog. Redatelj se još jednom posthumno zahvalio montažeru Goranu Guberoviću (1976.-2007.) koji je preminuo u 31. godini života, a čiji je doprinos filmu nemjerljiv.

U petak održan Koprodukcijki forum

SURADNJOM DO FILMOVA

Na početku susreta organiziranog u Circolu umjetnički ravnatelj Festivala Zlatko Vidačković predstavio je Ljubišu Samardžića redatelja filma *Konji Vrani*, obiteljske drame o stanovniku banatskog sela koji u godinama poslije Prvog svjetskog rata odgaja svoju izvanbračnu kći. „Film je savršen primjer uspješne koprodukcije Srbije i Hrvatske“, rekao je redatelj dodavši kako je filmska umjetnost, pa time i sama koprodukcija, jedan od načina da zemlje bivše Jugoslavije međusobno surađuju. Marija Perović, redateljica filma *Opet pakujemo majmune* na ovogodišnjem je Festivalu predstavila crnogorsku kinematografiju. Složila se sa Samardžićem glede koprodukcijkih projekata istaknuvši kao primjer svoj upravo dovršeni film *Gledaj me*. Film se temelji na knjizi *Dječak iz vode*, a dvije od tri glavne uloge u pripale su hrvatskim

umjetnicima. „Mislim da bi se koprodukcije trebale raditi prije svega sa zemljama koje imaju sličan jezik, to je nekako lakše,“ izjavila je Marija Perović i naglasila kako bi producerski posao trebao odvojiti od redateljskog. Mirsad Purivatra, direktor Sarajevo Film Festivala, oduševljen je novim naraštajem glumaca. Purivatra je napomenuo da Sarajevo Film Festival koji se ove godine održava od 17. do 25. kolovoza, sve češće ima priliku nagrađivati hrvatske glumice i glumce i kako je savršni primjer za to Marija Škarčić. Po njegovom mišljenju pulski Festival trebao bi biti primjer otkrivanja, promocije i promicanja novih talenata, ali i koprodukcije: „Koprodukcija je jedan od način da male zemlje postanu umjetnički velike.“ Na Koprodukcijkom forumu govorio je i Srećko Šestan, pomoćnik ministra kulture u Vladi Republike Hrvatske. Prema njemu, koprodukcije bi se trebale realizirati ne samo između država u regiji nego i među svim zemljama koje su voljne dati sredstva. „Koprodukcija podrazumijeva suradnju i širenje, a ne samo novac“, zaključio je Šestan.

Dobitnik Vjesnikove nagrade Breza za najboljeg debitanta

LIVIO MOROSIN: BILO ME STRAH SKLADATI GLAZBU ZA FILM

Popularni istarski kantautor Livio Morosin dobio je nagradu Breza za najboljeg debitanta 54. festivala igranog filma u Puli kao skladatelj glazbe za film *Moram spavat' anđele* redatelja Dejana Aćimovića. Iznenaden što je upravo on dobio ovo priznanje, Livio Morosin kojemu je upravo objavljen novi album, odmah ističe da su za to najzaslužniji redatelj koji mu je i ukazao povjerenje te montažerka zvuka Suzana Perić, proslavljena nizom angažamana u američkoj i ostalim svjetskim kinematografijama (Pijanist, Bliski odnosi). Upravo mu je ona dala ključne

smjernice uradu obrativši ga savjetima i podrškom. „Iako film govori o jednom bosansko-hercegovačkom gradu, nisam htio koristiti 'prvoloptaška' rješenja već sam spojio gregorijanske motive, lokalni melos i melankoliju koja proizlazi i iz priče i iz sredine“, kaže laureat dodajući da mu je pomoglo i to što je već radio scensku glazbu, ali za kazalište. Na skladanu glazbu nadahnula ga je specifičnost priče, pojašnjava Morosin, ali je u svakom trenutku rada osjećao strah da ipak nije dorastao zadatku. Iako je u početku mislio da je ovo prvi i posljednji put da sklada glazbu za veliki ekran, više nije tako izričit. Na pitanje što dalje, spremno odgovara: „Oscar! Ako Dejan Aćimović i Suzana Perić budu uz mene.“

Ravnateljica
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj
Zlatko Vidačković

Izvršna producentica
Tanja Miličić

Tajnica uprave
Sanela Omanović

Voditelji popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković - Kunac, Svetlana Barać, Zvonimir Rumboldt

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Vidačković

Urednik Biltena
Boško Picula

Zamjenica urednika
Dubravka Lampalov

Novinarke
Ana Miljanić, Nicole Vojak

Službeni fotograf Festivala
Neven Lazarević

Grafička urednica
Irena Musić

Prijelom
Dora Badurina

Tehnička podrška
Ivica Šuran
Gabrijel Erman
Tomislav Erman

Voditelj marketinga
Duško Simičić

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Glasnogovornik Festivala
Hrvoje Pukšec

Voditeljica Press centra
Maja Bizjak

Press služba
Jana Perčić

Tisak
Angolo d.o.o.

Sav materijal objavljen u Biltenu dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

nakladnik:
Pula Film Festival
Laginjina 5, p.p. 29
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321
faks: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr
info@pulafilmfestival.hr

54. Festival igranog filma u Puli zahvaljuje na suradnji Zajednici Talijana Pule - Comunita degli Italiani Pola, MMC Luka Pula, Centru za mlade Pula i Arheološkom muzeju Istre u Puli.

Intervju s Kristijanom Milićem, redateljem filma Živi i mrtvi, dobitnikom Zlatne arene za najbolju režiju

KRISTIЈAN MILIĆ: OVO SAM HTIO SNIMITI PRIJE DESET GODINA, ALI ME NISU SHVAĆALI OZBILJNO

Bilten: Odmah po završetku snimanja Živih i mrtvih jedan glumac iz vašega filma ispričao mi je zgodu koja se zbila na groblju, dakle u posljednjoj sceni filma. Dok je groblje noću bilo obavijeno u filmsku maglu, a vaši su se glumci u uniformama svih vojski što su prošle Bosnom prebacivali preko grobova, iz šume je, kaže ovaj glumac, izašao Mudžahedin sa ženom i nekoliko djece. Vjerojatno im je ono što vide izgledalo strašno: nisu znali da se snima film, ta je obitelj jedno vrijeme stajala uz rub šume i gledala vojnike, a ne glumce u akciji, svu tu maglu. Bez riječi su se okrenuli i vratili u šumu, gdje valjda neregistrirani i dalje žive. Ovaj vaš glumac kaže kako je ta mudžahedinska brada od trbuha bila ustvari jedina uniforma koja je ispuštena u ovome filmu. Osim toga, on je to pročitao kao znak za Živi i mrtvi, 2. dio.

Nisam znao za tu priču, čini se da sam zbog te stopostotne koncentracije na setu, a oko te scene na groblju sam stvarno imao gomilu posla - propustio sam taj sjajni prizor. Stvarno dobra priča.

Bilten: Kako to da ste baš prema romanu Josipa Mlakića, uz nekoliko doista sjajnih hrvatskih ratnih romana, izabrali snimati ovaj film?

Za sve ovo izuzetno je zaslužan i dramaturg Ivan Pavličić, sin Pavla Pavličića, inače moj kolega režiser, radio je scenarij za Sigurnu kuću. Mi smo odmah, naravno, shvatili da će s Mlakićevim romanom, s te dvije paralelne priče i metaforičkim završetkom biti problema i da neke stvari moramo drugačije napraviti. Drukčije smo interpolirali ta dva elementa 1993./1943., malo smo ih, hajmo reći, onako uže nasjeckali: prije su bila dva – tri veća bloka, a onda smo se odlučili da je za film bolje da se radnje paraleliziraju i da prema kraju idu te izmjene sve brže i brže.

Bilten: U kulminaciji filma, gdje hrvatski vojnici poubijaju muslimanske ratnike u kolibi, ima dijaloga doslovce prenesenih iz Mlakićeva romana, ali ima i mnoštvo upadica, koje sasvim nalikuju na glumačke dosjetke. Koliko su

glumci intervenirali u Mlakićeve dijaloge?

Dakle, tekst se mijenjao na nekoliko nivoa. Najprije smo prije samoga snimanja Ivan i ja promijenili tekst strukturalno, ali dijaloge nismo toliko dirali. Što se tiče dijaloga, glumci se držali linije teksta da se uhvati scena, ali, dakako, improvizirali su na licu mjesta neke stvari, glumili su u svojim riječima. Ustvari, nisam htio da govore rečenice koje im nisu bliske, a i Josip je tu bio vrlo korektan.

Bilten: U ratu je bio nekoliko godina, i to baš u HVO-u vaš glumac Slaven Knezović. Jesu li njegove sugestije pripomogle u radu na ovom filmu?

Vjerojatno je to životno iskustvo najviše pomoglo njemu. Ja sam isto tako bio u ratu, pa mi nije bila potrebna ta vrsta pomoći. Zato me se Mlakićev scenarij i dojmio. Bio sam na više ratišta, i u Hrvatskoj i u Bosni, u više navrata: 1991., 1992. u Bosni, i 1995 u Oluji. Jedino nisam bio u ratu protiv Muslimana, 93. i 94. sam preskočio.

Bilten: I iz tog vašeg životnog i iz umjetničkog iskustva, je li vam neobično da je čak dvanaest godina po završetku rata snimljen prvi akcijski ratni film u Hrvatskoj? Svi dosadašnji filmovi bavili su se temama oko rata, nisu u središte priče stavljali rat u svojoj iskonskoj surovosti.

Iskreno, to i jako mene iznenađuje. Htio sam raditi takav film još prije desetak godina, ali valjda sam bio premlad, vjerojatno me nitko nije doživljavao preozbiljno – teško je bilo progurati takav scenarij. Da, ovaj bi film prije deset godina imao problema.

Bilten: Kada gledamo filmove o ratu u Vijetnamu, jasne su nam dvije strane koje se bore. Vi u „Živima i mrtvima“ imate pet strana u borbi. Koliko će inozemni gledatelji vašega filma moći pratiti paralelne sukobe što iz bliže, što iz daljnje povijesti?

Tu su i ustaše, i domobrane i partizane, i HVO i Armija BiH – pet vojski, a još i Srbe, koji pucaju ali ih se ne vidi. Mislim da inozemni gledatelji neće uhvatiti sve slojeve ovih sukoba, ali uhvatit će atmosferu i poantu.

Borko Perić, dobitnik Zlatne arene za najbolju mušku sporednu ulogu u filmu Živi i mrtvi

BORKO PERIĆ: RAT JE STVAR PREŽIVLJAVANJA

KAKO STE SURADIVALI S REDATELJEM?

Pa, Kristijan Milić je super. Ovu ću suradnju pamtit kao najbolje iskustvo dosad, možda zato što je i najsvježije. Svidjela mi se tematika filma i ideja koju je htio prenijeti publici, a to je da u ratu ne postoje pozitivci ili negativci. Rat je sam po sebi loš, i mislim da je krivo razmišljati da tu postoje neki koji su učinili dobro ili loše djelo. Sve je to stvar preživljavanja.

U FILMU SVI IMATE OTPRILIKE JEDNAKO VAŽNE ULOGE. JESTE LI IMALI POSEBNE PRIPREME?

U principu pravu čar filma čini radnja koja se iz trenutka u trenutak prebacuje na drugi lika. Svaki lik ima priliku preuzeti priču na sebe. To je vrijednost filma, da svi imaju svoju priliku. Prije snimanja filma, i cijelog tog procesa imali smo pripreme, ako bi se tako mogle nazvati. Nije to bilo ništa formalno. Jednostavno smo razgovarali i imali neke svoje interne diskusije. To je bilo zapravo zbog toga da nas redatelj uvede u film i da se uživimo u ulogu. Meni je to puno pomoglo jer nisam nikada imao iskustva s ratom, a nadam se da niti neću. Bilo je izvrsno, jer smo onda prije svega stvorili prijateljski odnos. To je najvažnije, povjerenje među suradnicima.

U SVOJ TOJ STRCI OKO ULOGA I SNIMANJA, ŠTO VAM JE BILO NAJTEŽE, A ŠTO NAJLAKŠE?

Uživao sam snimajući, tako da nisam imao nekih velikih poteškoća. Snimanje me zabavlja, i volim biti dio sve te strke. Jedino što me nekad smeta jest ponavljati scene. Nakon nekog određenog ponavljanja postane naporno i dosadno, pa se dogodi da šetam po kući i umjesto da pjevuišim govorim tekst. A sad najlakše... Pa, spavati, naravno! To me uvijek posebno oduševi kada nakon napornog dana mogu leći i spavati. Radovao sam se kada nismo imali snimanja rano ujutro. Naravno, to se nije dogodilo gotovo nikad, ali rijetke trenutke pamtim!

S KIM VAM JE OD GLUMACA BILO NAJZANIMLJIVJE SURADIVATI?

Pa, ne bih htio izdvojiti nikoga, svi su bili odlični. Mislim da sam imao veliku čast biti dio ovog projekta. Glumci su izvrsni i profesionalni. Stvarno sam iznimno zadovoljan suradnjom. Ovo je bilo zaista intrigantno novo iskustvo.

KOJI SU VAŠI PLANOV I ZA BUDUĆNOST?

Ništa posebno. U ovoj profesiji se jedino možete nadati što boljim prilikama i što većoj sreći, na neki način. Sve se svodi na nadanje i iščekivanje, i naravno na naporan rad i trud. Za početak bi se htio dobro odmoriti, a onda ću biti spreman za nove ratne pobjede.

Gledatelji u Areni o filmu ŽIVI I MRTVI

Manuela Novak, članica Žirija mladih filmofila

Svaki film koji me ne ostavi ravnodušnom smatram dobrim. Jučerašnji me i zgrozio i nasmijao. Reklo bi se još jedna zamorna ratna proza, ali naizmjenična radnja iz Drugog svjetskog rata i rata u Bosni i Hercegovini navodi publiku na razmišljanje i pozornost. Ratna tematika filma je uvijek teška, naročito jer istovremeno osuđujem i podržavam

likove. Život i smrt, i sve ono prije, nakon i između, podložni su istim dubokim zakonitostima. Čovječanstvo ne uči iz povijesti, a jedina podjela je ona na žive i mrtve.

Hrvoje Gardavski (56)
Svidio mi se film. Scenografija je bila dobra, glazba također. Dojmio me se. Jedan je od boljih koje sam gledao u posljednje vrijeme.

Dorotea Vučić (34)
Film ima novi pogled na rat, univerzalni pogled. Redatelj je napravio odličan posao te je

dao filmu jednu posebnu notu. Živi i mrtvi daje povod za razmišljanje o nekim stvarima.

Tajana Radulović (17)
Iako ne volim ratnu tematiku, film mi se dopao. Glazba je bila super, scenografija isto tako. Tematika filma je izvrsna i glumci su to odglumili kako treba. Isplatio se dati novce za ovaj film i smatram da bi trebalo biti više ovakvih dobrih filmova na festivalu.

presscut

VARTEKS

Giornal

tvoj svijet u realnom vremenu

www.giornal.hr

XEROX

STUDENA

PRIRODNA IZVORSKA VODA

Priroda daje život, Xerox daje boju.

Angolo

XEROX

TURISTIČKA ZAJEDNICA GRADA PULA
ENTE COMUNALE PER IL TURISMO POLA
TOURISMUSVERBAND PULA
TOURISM OFFICE PULA

Advertisement for EUROHERC insurance. It features a silhouette of a person walking on a beach at sunset. The text includes 'www.euroherc.hr', 'EUROHERC', 'Osiguranje kojem vjerujem!', and 'Podružnica Pula, Matka Laginje3, Tel. 052 530 900'.

DEMIAN

FedEx Express

Quality coffee Quality coffee Quality coffee

caffe monte

Advertisement for PYRO PROJECT featuring a stylized logo and the text 'PYRO PROJECT', 'Pirotehnika - Vatrometi', and 'www.pyroproject.hr'.

www.vecernji.hr

Večernji list

HOTEL PULA

PULA - Istra - Croatia

+385 52 386 922
www.hotel-pula.hr

Maestral grize!

95,4 FM

ako ste vi normalni, mi nismo...

Radio Maestral je prva privatna i nezavisna radio postaja u gradu Puli, koja se profesionalnošću i kvalitetom svoga programa iskazala kao nezaobilazan žembenik gospodarskog, društvenog, političkog i kulturnog života grada, a kvalitetom svog programa postala smo popularniji gradski radio. Program emitiramo 24 sata dnevno, a pokrivamo područje od cca 100.000 stanovnika. Kroz godine koje slijede, radio nastoji eterom širiti dobre vibracije, biti zanimljiv sugovornik zanimljivim gostima, pokrivati informativnim i zabavnim programom brojna događanja, zanimljivosti i aktivnosti. Od svog nastanka, Radio Maestral biva kao svjež, interesantan, inovativan, urban, dobrodošao sudionik medijskog prostora grada Pule.

RADIO MAESTRAL, Antićova 5, 52 100 PULA, Tel./fax: 052/380-707, e-mail: radio-maestral@pu.t-com.hr

FABRIKA

KALAVOJNA

Radio Istra

Ja sam

- svjetski putnik
- nomad 21. stoljeća
- profesionalni turist
- part time avanturist
- internacionalni jet-setter
- glamurozni globetrotter
- razmažena zvijezda wellnesa
- istraživač, lutalica i tragač
- slobodan duh u potrazi za vjetrovima
- pomorac koji se nikada ne gubi
- hodočasnik u potrazi za istinom i ljepotom

Generalturist

Budget
Rent a Car

I moja putnička agencija mi to omogućuje.
Generalturist – specijalist u putovanjima od 1923.

www.generalturist.com, info@generalturist.com, besplatni telefon 0800 55 77

FINANCIJSKO-POSLOVNI MAGAZIN

BANKA

Najcitiraniji
poslovni magazin
u Hrvatskoj!

BANKA

www.banka.hr

54. Pula

12. - 21. 7. 2007.

Pula OBJEKTIVno

dobri dek filma

NAGRADE NACIONALNOG NATJECATELJSKOG PROGRAMA

Ocjennivački sud Nacionalnog natjecateljskog programa u sastavu:

Arsen Anton Ostojić, predsjednik

Branko Linta, član

Tonko Lonza, član

Diana Nenadić, članica

Tamara Obrovac, članica

dodijelio je sljedeće nagrade:

Veliku Zlatnu Arenu za najbolji film filmu ŽIVI I MRTVI redatelja Kristijana Milića: Živi i mrtvi su hrabar i uzbudljiv film, koji je superioran u svim svojim oblikovnim elementima, izlažući vremenski i prostorno slojevitom priču koja govori određene istine o ovim našim turbulentnim krajevima.

Zlatnu Arenu Kristijanu Miliću za režiju filma ŽIVI I MRTVI: Režija uspješno karakterizira raznolike likove iz grupa, vješto barata okvirom kadra i pokretom kamere, niti u jednom trenutku ne gubi prostornu ili vremensku orijentaciju kao i narativnu nit, te nadasve efektno doprinosi ukupnom dojmu filma vještom kontrolom i doziranjem svih kreativnih elemenata.

Zlatnu Arenu Ognjenu Sviličiću za scenarij filma ARMIN redatelja Ognjena Sviličića: Scenarij uspješno karakterizira likove oca i sina, njihov naizgled jednostavan, ali i vrlo složen odnos, sažima priču na bitne trenutke i ostvaruje emocionalnu puninu priče, te doprinosi osjećaju topline i ljudskosti.

Zlatnu Arenu Nataši Dorčić za najbolju glavnu žensku ulogu u filmu MORAM SPAVAT', ANĐELE redatelja Dejana Aćimovića: Nataša Dorčić suptilno dočarava emotivno povišene situacije kroz koje prolazi njezin lik samohrane majke i bolesne osobe.

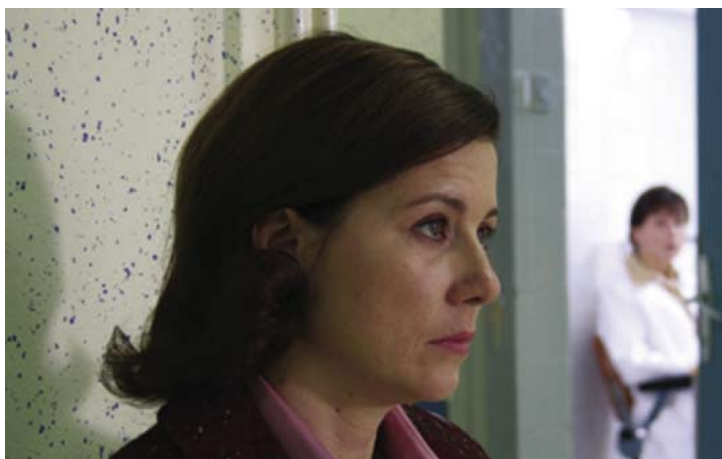
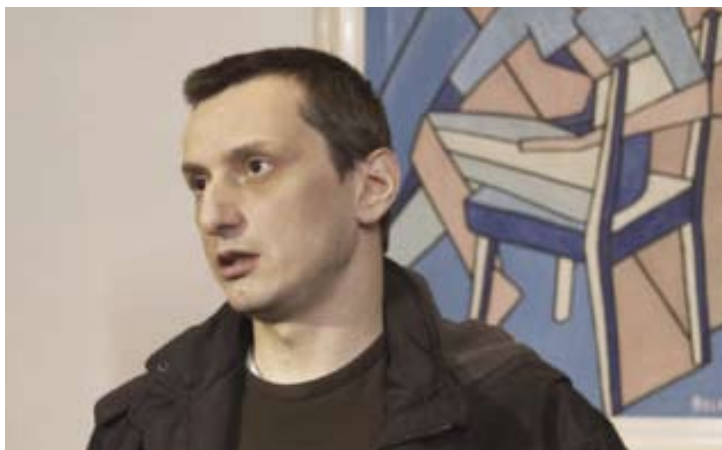
Zlatnu Arenu Olgi Pakalović za najbolju sporednu žensku ulogu u filmu MORAM SPAVAT', ANĐELE redatelja Dejana Aćimovića: Olga Pakalović svojom svježinom, neposrednošću i doživljanošću ponovno nas uvjerava u svoj raskošni talent i sporednu ulogu pretvara u vodeću.

Zlatnu Arenu Emiru Hadžihafizbegoviću za najbolju glavnu mušku ulogu u filmu ARMIN redatelja Ognjena Sviličića: Relativno škrti scenarijski materijal u filmu Armin svojim izvanrednim, talentiranim pristupom pretvara u cjelovito, psihološki bogato, razrađeno i izvanredno ostvarenje.

Zlatnu Arenu Borku Periću za najbolju sporednu mušku ulogu u filmu ŽIVI I MRTVI redatelja Kristijana Milića: Borko Perić, ljudski jednostavnom interpretacijom i krhkim likom, izvanredno kontrapunktira grubu surovost rata.

Zlatnu Arenu Draganu Markoviću i Mirku Pivčeviću za kameru u filmu ŽIVI I MRTVI redatelja Kristijana Milića: Za vizualno snažnu, hrabro stiliziranu, stilski vještu i preciznu filmsku fotografiju.

Zlatnu Arenu - posthumno - Goranu Guberoviću za montažu filma ŽIVI I MRTVI redatelja Kristijana Milića: S obzirom na žanrovsku zahtjevanost filma, montaža na osnovnom nivou pridonosi napetosti sekvenci, a istovremeno vješto objedinjuje dva povijesna vremena u istom prostoru pomažući u kreiranju sudbinske slike.

Zlatnu Arenu Andriji Miliću za glazbu filma ŽIVI I MRTVI redatelja Kristijana Milića:

Glazba filma je veoma funkcionalnom i usklađenom sa kontekstom, te autor primjereno koristi etničke elemente (scena s harmonikom).

Zlatnu Arenu Tanji Lacko za scenografiju u filmu PJEVAJTE NEŠTO LJUBAVNO redatelja Gorana Kulenovića: Scenografija osim što je funkcionalna, estetski dobro oblikovana, te prostorno vjerna i karakterom utemeljena, pojačava dramske efekte pojedinih scena.

Zlatnu Arenu Sanji Šeler za kostimografiju filma PJEVAJTE NEŠTO LJUBAVNO redatelja Gorana Kulenovića: Za vizualno izvrsno oblikovane i istovremeno karakterno i dramaturški uvjerljivo postavljene kostime.

Posebnu Zlatnu Arenu za ton Ivici Drniću, dizajneru te Damiru Valinčiću i Igoru Fabrisu, snimateljima za film ŽIVI I MRTVI redatelja Kristijana Milića: Uporabom zvuka postignuta je prostorna punina i širina prizora i sekvenci koje zaokružuje taj zvučni prostor. Oblikovanjem zvuka ostvaren je cjelovit doživljaj filma.

Posebnu Zlatnu Arenu Goranu Rukavini i Branku Repalustu za specijalne efekte filma ŽIVI I MRTVI redatelja Kristijana Milića: Specijalni efekti u filmu su funkcionalni, hrabro akcentirani i s mjerom upotrijebljeni.

Vjesnikova nagrada Breza za najboljeg debitanta dodjeljuje se **Liviu Morosinu** za glazbu u filmu MORAM SPAVAT', ANĐELE, redatelja Dejana Aćimovića: Glazba je ravnopravan čimbenik u oblikovanju emotivnog nivoa filma, te uspješno ocrtava vrijeme u kojem se film

NAGRADE MEĐUNARODNOG NATJECATELJSKOG PROGRAMA

Ocjenjivački sud Međunarodnog natjecateljskog programa u sastavu:

Eva Zaoralova, predsjednica
Annamaria Percavassi, članica
Serge Sobczynski, član
Roland Rust, član
Phillip Bergson, član

dodijelio je sljedeće nagrade:

Posebnu Zlatnu Arenu za najbolji film u međunarodnoj konkurenciji filmu SLANI ZRAK redatelja Alessandra Angelinija: *Slani zrak* je film o obiteljskim tajnama i posebice o odnosu oca i sina. Jedinstveni dramatski razvoj, uspješan odabir glumaca, odličan snimateljski rad su kvalitete koje smo prepoznali u filmu i koje su nas uvjerile da mu dodijelimo Zlatnu Arenu za najbolji film. Čestitamo Festivalu što je omogućio žiriju i publici da se upozna sa prvim radom mladog, nadarenog redatelja Alessandra Angelinija.

Posebnu Zlatnu Arenu za najboljeg redatelja Jiříju Menzela za film SLUŽIO SAM ENGLESKOG KRALJA: Menzel majstorski transformira modernog europskog književnog klasika u gorko-slatki kinematografski karusel, vatromet ljudskih ludosti i želja koji se zbiva u odlično rekonstruiranom povijesnom okružju, bogat ironijom, humorom i ljudskošću.

Posebnu Zlatnu Arenu za umjetnički doseg filmu LES CHANSONS D'AMOUR redatelja Cristophe'a Honoréa: Za „svježije“ i originalno korištenje glazbe i pokreta ulicama Pariza gdje njegovi likovi vječno traže ljubav.

Žiri mladih filmofila dodijelio je sljedeće nagrade

Nagradu Žirija mladih filmofila za najbolji film Međunarodnog natjecateljskog programa filmu **SLUŽIO SAM ENGLESKOG KRALJA** redatelja Jiříja Menzela

Nagradu Žirija mladih filmofila za najbolji film Nacionalnog natjecateljskog programa filmu **MORAM SPAVAT', ANĐELE** redatelja Dejana Aćimovića

Žiri publike u Areni

Svojim glasovanjem publika u Areni dodijelila je nagradu publike **ZLATNA VRATA PULE** filmu **PJEVAJTE NEŠTO LJUBAVNO**, redatelja Gorana Kulenovića

OCJENE PUBLIKE U ARENI:
PJEVAJTE NEŠTO LJUBAVNO – 4,56
MORAM SPAVAT' ANĐELE – 4,40
ARMIN – 4,22
ŽIVI I MRTVI – 3,86
KRADLJIVAC USPOMENA – 3,41
PRAVO ČUDO – 3,31

Nagrada Oktavijan za najbolji dugometražni igrani film

Svojim glasovanjem članovi Hrvatskog društva filmskih kritičara dodijelili su nagradu **OKTAVIJAN za najbolji dugometražni igrani film** filmu **ARMIN**, redatelja Ognjena Sviličića

OCJENE ČLANOVA HDFK-a:
ARMIN – 4,29
ŽIVI I MRTVI – 4,14
MORAM SPAVAT' ANĐELE – 3,23
PJEVAJTE NEŠTO LJUBAVNO – 3,07
PRAVO ČUDO – 2,23
KRADLJIVAC USPOMENA – 1,62

Nagrada Marijan Rotar

Nagrada Marijan Rotar dodjeljuje se pojedincima i institucijama koji su podjednako svojim idejama i djelima spojili Pulu i film. Osnivač i idejni tvorac Pulskog filmskog festivala, Marijan Rotar, stvorio je jedinstvenu formulu koja traje do danas. Pula ovom nagradom zahvaljuje njemu, svima onima koji su slijedili tu viziju i stvarali ovu manifestaciju. Ovogodišnji dobitnik nagrade je Martin Bizjak, bivši direktor Pulskog filmskog festivala, koji će nagradu primiti na svečanom zatvaranju Festivala u subotu, 21. srpnja.

MARTIN BIZJAK - ZAČINJAVAC I VIZIONAR

piše: Zdenka Višković-Vukić, ravnateljica Festivala

Akademski slikar Martin Bizjak osoba je koja je svojom osobnošću, kreativnošću, životnom energijom, staloženošću i mirnoćom udarila moćan timbar u hrvatskoj kulturi posljednjih – upravo ove 2007. godine – punih 50 godina! U pulsku je kulturu zaronio od svog dolaska 1957. vrlo duboko – tkajući (s drugim istarskim začinjavcima) samu kulturnu (životodajnu) potku našeg grada. Postao je moćnom točkom okretišta – umjetnik, kreator, organizator, vizionar te briljantan i savjestan izvršitelj s ogromnom radnom energijom – osoba koja je znala animirati političke strukture i kulturnu javnost i istovremeno odabrati (ali i zaposliti!) svoje suradnike! Istinski mislim, kao jedna od bliskih Bizjakovih suradnika (od projekta *Večeri uz istarska ognjišta* 1968., a potom i kao djelatnik Festivala jugoslavenskog igranog filma u vrijeme kad je Bizjak bio direktor) da je nemoguće – čak i u knjizi, a nekmoli u ovakvom podnesku – ispisati suštinsko djelovanje i ozračje Martina Bizjaka tijekom proteklih pola stoljeća.

Začinjavac i vizionar, akademski slikar, pedagog i prosvjetitelj bez premca, pisac i novinar, osnivač i voditelj brojnih radionica u svim oblastima

umjetnosti, osnivač brojnih manifestacija i njihov predsjednik, čovjek koji je doveo i ustrojio ustanovu za organizaciju Festivala igranog filma i bio na njenom čelu 10 godina, suprug, otac dviju nadarenih djevojaka, prijatelj. Znatiželjan, talentiran, kreativan, pošten, požrtvovan, s nevjerojatnom radnom kondicijom i mogućnošću da na zakonit način ostvari svoje ideje, altruista u prijenosu znanja i vještina, dobar diplomata, osoba koja je znala oko jedne ideje okupiti ljude raznih idejnih, političkih i osobnih interesa. Bez Martina Bizjaka Pula i Hrvatska bi danas bile mnogo siromašnije – a i mnogi od nas.

U jesen 2007. godine održat će se velika jubilarnu izložba upravo povodom proslave pedesetogodišnjice dolaska i rada u Puli. U pripremi je i monografija o radu Martina Bizjaka koja će izaći krajem godine, a uređuje Gorka Ostojić Cvejner. Iako je formalno u mirovini Martin Bizjak je sve samo ne umirovljenik: kako sam kaže radi na tri razboja: slika, piše i čita – čini konačno ono što je dugo godina zanemario (dakako kao svoj vlastiti odabir!) jer je sve svoje slobodno vrijeme darivao drugima. Dajući priznanje Martinu Bizjaku – dajemo dužno priznanje i zahvalnost svima onima koji svome gradu daruju sebe u potpunosti: sav svoj rad, sposobnost i ljubav!

O MARIJANU ROTARU

piše: Dean Šoša, scenarist filma *Pula povjerljivo*

Intervjuirajući s redateljem filma Tomislavom Mršićem brojne sugovornike koji su obilježili prvih pola stoljeća 'Pule', samo u jednom od njih sam osjetio iskrenu emociju dok je govorio o festivalu. Bio je to Marijan Rotar, postariji gospodin tada već vidno narušenog zdravlja, koji će umrijeti nekoliko mjeseci nakon dovršetka našega filma, otvorenog njegovom izjavom a zatvorenog suzama, isprovociranim mojim sumanutim pitanjem 'jeste li ikada žalili zbog utemeljenja Pulskog filmskog festivala?'. U silnoj gunguli oko spomenutog filma, koji je, unatoč krajnje benignom karakteru, raznim festivalskim činovnicima, dospjelim u čitavu priču po partijskoj liniji, još uvijek bio pretjerano oštar, ekipa filma *Pula povjerljivo* zaboravila je na jedinu njegovu pulsku

projekciju u Istarskom narodnom kazalištu, pozvati gospodina Marijana Rotara, čovjeka koji je vojnu i radničku Pulu 1954. godine zauvijek ucrtao u filmsku kartu ovoga dijela Europe.

Uz dužno poštovanje prema Fadilu Hadžiću, koji je Rotarovu reviju godinu dana kasnije pretvorio u festival, no kojem je 'Pula' tek jedna od stotinu stvari koje je u životu izmislio i pokrenuo, Marijan Rotar se doimao kao jedini čovjek koji Pulu nije volio zbog dnevnica ili Tita, već iskrenog entuzijazma, vjerovanja u to da je negdje iz ničega moguće napraviti nešto. Ovim putem, želio bih se u ime ekipe koja je realizirala nesretni film *Pula povjerljivo* ispričati pokojnom gospodinu Rotaru i njegovoj gospođi, koja nas je lijepo dočekala i primila, u kući u jednoj mirnoj pulskoj uvali, strpljivo slušajući naša ne baš uvijek najsretnija pitanja, poput spomenutog o žaljenju. Gospodine Rotar, vi sigurno niste imali razloga žaliti za bilo čime, no mi itekako imamo.

ČLANOVI MEĐUNARODNOG ŽIRIJA O HRVATSKIM FILMOVIMA

Od utjecaja neorealizma do novih europskih zvijezda

Eva

Zaoralova

Veoma sam sretna što sam imala priliku pratiti hrvatske filmove u konkurenciji za Zlatne arene, i nakon što sam po drugi put pogledala Armina, moram reći da je najbolji od svih filmova. Vrlo snažno prikazuje tako jednostavnu priču da bih ga usporedila s najzanimljivijim filmovima u posljednjoj sezoni europske kinematografije. Među svim vrlinama izdvojila bih, ne samo odličnu interpretaciju dvaju glumaca koja je autentična u svakom pokretu i izgovorenoj riječi, već i činjenicu da je autor umio izostaviti svaku suvišnu riječ, svodeći na minimum dijaloge, postižući na taj način efekt svakodnevnog života koji nalikuje na filmove neorealističnih učitelja. Šteta što se to ne može reći i za ostale filmove iz nacionalnog programa, koji vrlo često imaju toliko dijaloga, nerijetko uzaludno informativnih, da strani gledatelj ne uspijeva ni pročitati engleske titlove. Uglavnom, od zanimljivijih filmova navela bih Moram spavat' anđele u kojem primijećujem nastojanje prihvaćanja svakodnevnice dramatičnih trenutaka sudbine pojedinca i naroda. Svidio mi se film Živi i mrtvi jer jasno govori o besmislenosti svih etničkih konflikata.

anđele i Živi i mrtvi, rezultira pozitivno, te služi kao poticaj autorima prema međunarodnom iskoraku u želji za budućim rastom.

Roland

Rust

Pojam „pokretne slike“ govori sve: filmovi se snimaju kako bi pokrenuli publiku pobuđujući njezinu imaginaciju i prelazeći granice svakodnevnog života pomjerajući ga u svijet u kojem je sreća više od pukog sna. Ovaj je „dobra duh filma“ bio prisutan i na ovogodišnjoj Puli u liku dječaka koji svirajući harmoniku dotiče naša srca i duše sa

svojim drhtavim glasom i pogledom u kameru. Neka se mnogo Armina pojavi u hrvatskoj kinematografiji kako bi nas povelili na čudesni put prema odredištu na kojem svi želimo biti.

Phillip

Bergson

Nakon što je prikazan u Berlinu, a nagrađen u Karlovym Varyma i na mnogim drugim festivalima, Armin je stigao u Pulu i drago mi je da sam ga vidio zajedno s ostatkom hrvatske nacionalne produkcije. Pjevajte nešto ljubavno je brza i zabavna priča o sukobu tržišta, umjetnosti i onoga što želi srce, i sigurno će biti hit u Hrvatskoj, a njegov glavni glumac mogao biti postati prava europska zvijezda. Psihološka drama Pravo čudo oduševljava atmosferskom glazbom i fotografijom, dok je snimateljski rad u filmu Moram spavat' anđele također izvrstan. Mislim je da Kradljivac uspomena znatno intrigantniji no što to misle drugi, iako mu je struktura ponešto preambiciozna i konfuzna. Živi i mrtvi oduševljava sjajnom glumom, znalačkom režijom i ravnotežom između slike i glazbe. Film ima veliki međunarodni potencijal.

NAJAVLJEN FILM OPSESIIJA

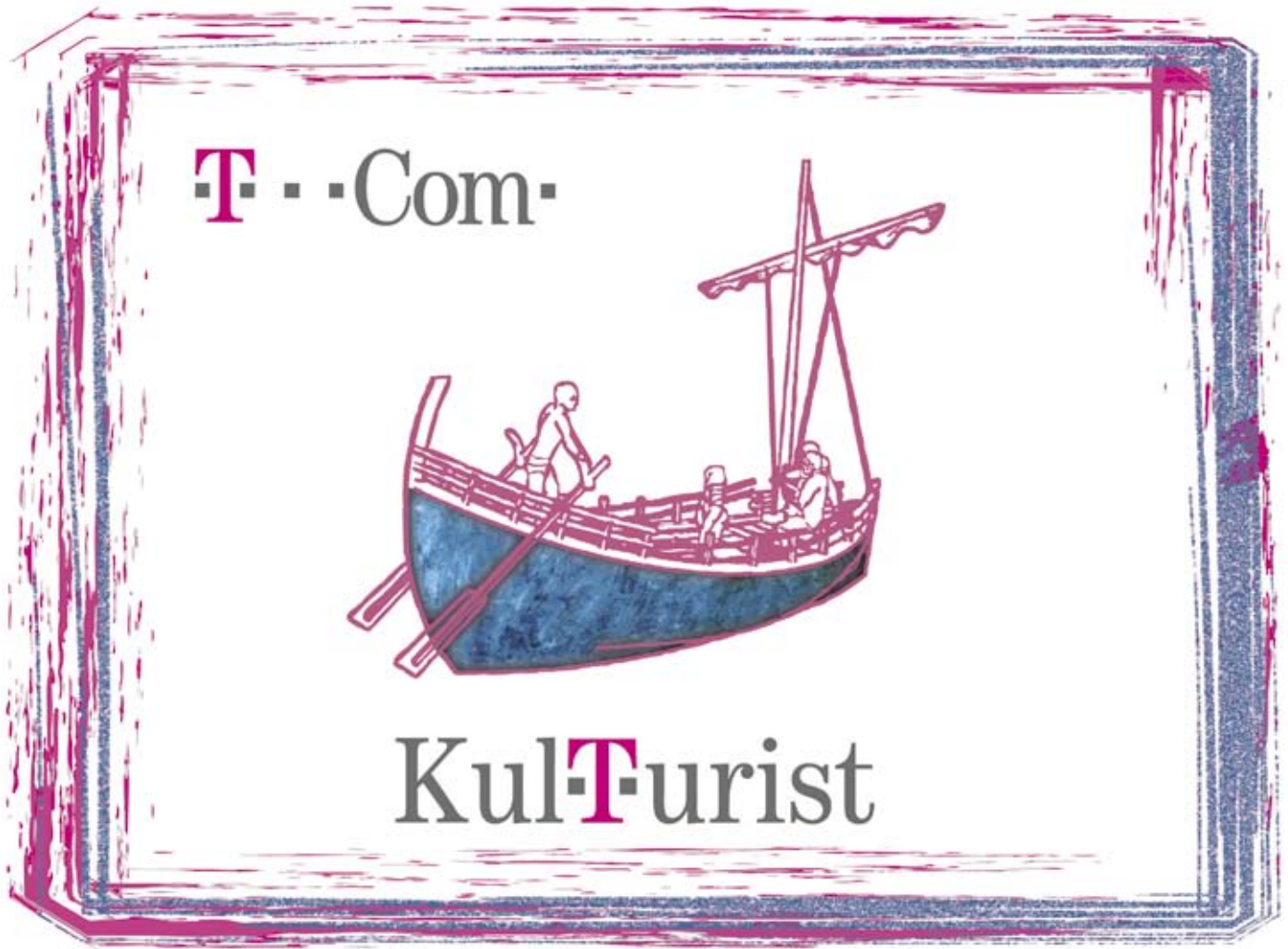
Kratkom kinonajavom u subotu je u dvorani Circola predstavljen kratkometražni igrano-eksperimentalni film Opsesija redatelja Matije Debeljuha. Opsesija je još uvijek projekt u nastanku i prolazi kroz postprodukciju te će vjerojatno biti gotov do listopada ove godine. Film producira Radna Kuća d.o.o., na čelu s Dijanom Mladenović. Glavne uloge u Opsesiji pripale su Svenu Medvešku, Ivani Roščić, Olgi Pakalović i Urši Rankar. „Film je okupio cijeli niz autora, umjetnika, profesionalaca iz Istre bez iskustva rada na filmu te su isti kroz Opsesiju dobili odličnu filmsku afirmaciju.“ Rekla je producentica Dijana Mladenović. Po završetku filma, film će premijerno biti prikazan na Zagreb Film Festivalu ove jeseni.

Annamaria
Percavassi

Više od 30 godina pratimpulski Festival, a zanimanje za hrvatsku kinematografiju dio je moje strasti i stalnog zanimanja ne samo za kinematografiju već općenito za kulturu Srednje i Istočne Europe i njeno prožimanje s kulturom moga grada, Trsta, u kojem sam osnovala festival koji se izričito temelji na toj problematici. Kao umjetnička ravnateljica manifestacije, nastojala sam svake godine uvrstiti u program barem jedan značajni rad hrvatske kinematografije, koju veoma cijenim zbog svojih velikih mentora u povijesti filma, zbog ostvarenja značajnih filmskih djela i sve više novih autora u posljednja dva desetljeća. Mnogo je njih gostovalo sa svojim filmovima u Trstu, te se nadam da ću i ove godine pronaći zanimljivo hrvatsko djelo za predstavljanje talijanskoj publici. Zna se da je filmska produkcija izravan odraz socijalne, političke i ekonomske situacije svake zemlje, pa stoga postoje više ili manje plodne godine stvaranja. Ove je godine u Hrvatskoj producirano samo šest dugometražnih filmova koje sam imala čast pogledati unutar Nacionalnog programa Festivala u Puli. U tako limitiranoj produkciji, prisutnost filma poput Armina, koji je po mojoj ocjeni vrlo dobar te isto tako zanimljivih i iskrenih radova kao što su Moram spavat'

SLAVEN RADLOVIĆ,
autor izložbe fotografija koje
su tijekom trajanja Festivala
oduševile posjetitelje Circola

Regional**E**xpress[®]
www.regionalmagazin.com

MEGATREND[®]
 D I S T R I B U C I J A

XEROX[®]

Bani 75, Buzin, HR-10010 Zagreb, tel. 01 6651 222, e-mail: distribucija@megatrend.com, www.megatrend.com

Think

PHILIPS

TOSHIBA

DELL

lenovo.

ARMIN JE NAJBOLJI FILM FESTIVALA

piše: Robert Jukić, filmski kritičar i izvršni urednik prve hrvatske filmske internetske stranice www.film-mag.net

54. Pulski filmski festival otvoren je glazbenom komedijom/dramom Pjevajte nešto ljubavno što se pokazalo kao puni pogodak po ocjeni publike (više od četiri, točnije 4,56). Publika u Areni očigledno 'pada' na ovakve tipove filmova koji svoje korijene imaju u televizijskim sapunicama. Priča o bandu koji nema love za snimanje nosača zvuka poprilično je nategnuta, što je i inače karakteristika tv sapunica, a dodatno se žanrovski prenapreže od akcije do trilera. Film, unatoč stereotipima, dobro funkcionira u prvoj polovici, a onda smiješnim kopernikanskim obratom prijeđe u neuvjerljivu akciju i dramu te površni happy end.

Dok Kulenović prilično nonšalantno pokušava prevladati svoju TV sapunsku poetiku, Lukas Nola je smrtno ozbiljan u svojoj erotski nabrijanoj drami Pravo čudo na rubu fantastike i domaćih problema. Sredovječni iscjelitelj izraženih seksualnih potreba (Rade Šerbedžija) na nekom prijemu spašava predsjednika, a onda sa svojim sinom (Franjo Dijak) odlazi na dalmatinski otočić kako bi zajedno s lokalnom samoupravom osnovao turistički zdravstveni kompleks. Mješavina eksplicitne erotike i površnih predstavljenih društvenih problema (protivnici oćoćnog poduzetništva bacaju kamenje na predstavnike vladajuće klike!), uz moralističke pritiske izolirane sredine (bez posljedica) poentira se odom ljubavi koja 'može promijeniti svijet'.

Najbolji film na Puli je Armin Ognjena Sviličića. Film koji je imao domaću premijeru i nagrađen na međunarodnim festivalima, govori o ocu i sinu koji iz Bosne dolaze u hrvatsku metropolu na audiciju za jedan strani film. Sviličić je učinkovit u svakom kadru, ne zamara se naracijom i objašnjenjima, dijalozi su mu škrti, kratki i dovoljni, nema praznih hodova.

Četvrti film Kradljivac uspomena Vicka Ruića prihvaća se smjelo intrigantne teme, ali ne uspijeva je uobličiti u napetu, ali razumljivu cjelinu. Rađen prema romanu Dina Milinovića, s osobnim iskustvima iz diplomacije, trebao je dati sliku hrvatskog političkog establishmenta u sprezi s tajnim službama u vrijeme neposredno prije smrti prvog hrvatskog predsjednika, a ispao je nerazumljiv vremenski diskontinuirani kolaž događanja u kojima se ne zna 'tko koga, zašto, gdje', ali znamo kada (jer su navedeni datumi događanja). Slab redateljski uradak u kojem je blijedo prikazano jedno turbulentno vrijeme.

Peti dan prikazan je nostalgičarski i sentimentalni Moram spavat' anđele glumca u redateljskim vodama, Dejana Aćimovića. Radnja je smještena u sedamdesete godine prošloga stoljeća u Mostar (iako se to ni iz čega ne vidi, osim registracijskih tablica auta), u jednu višenacionalnu obitelj. Film je korektno odrađen, ali bez društveno relevantne poante i autorskog pristupa. Tema suživota u sredini koju još uvijek razjedaju ratne aveti ratne prošlosti (Drugog svjetskog rata) ugrađena je u neke vrste domaćeg Amarcorda, s manje humora i šarma. Aćimović neke obrasce idealizira, a na nekim situacijama staje na pola puta ne usuđujući se radikalnije zarezati u odnose među likovima (međunacionalni, ali i intimni odnosi: majke i njezinog kolege, oca i njegove kolegice...), a glavni lik, dječak, koncipiran je kao starmali čovjek, koji se više razumije u međunarodnu politiku nego u obiteljske odnose.

Šestoga dana na programu je bio ratni Živi i mrtvi, nove nade hrvatskog filma Kristijana Milića rađen prema romanu Josipa Mlakića, koji je ujedno i scenarist filma. Kristijan Milić je redatelj koji s respektom apsorbira 'tjekovine' svjetskih klasika, i to uspješno primjenjuje u svojem filmu. Žestoki i nabrijani Živi i mrtvi bi izvrstan film, da je još jedan element uspješno primijenjen. Film nema razvoja napetosti, radnja kao da tapka na mjestu. Zapravo, dvije radnje ne razvijaju sinergiju na 'eksplozivni način'. Radi se o dvije paralelne radnje, jedna iz 1993., a druga iz 1943. godine, smještene negdje u Bosni, s vojnicima različitih svjetonazora i vjera. A na tom polju se Milić nije odredio, ili samo 'fura' neku univerzalnu moralnost o tome kako je svaki rat nepravedan.

Zanimljivo jedapolovica ovogodišnje nacionalne kinematografije veže svoju radnju i teme za Bosnu i Hercegovinu. U Arminu dvojica Bosanaca dolaze u Zagreb na audiciju za strani film, radnja Živih i mrtvih smještena je u neuralgičnu Bosnu, a Moram spavat' anđele događa se u pomalo idiličnom vremenu jugoslavenskog Mostara. Kulenovićev urbani rock' n' roll Pjevajmo nešto ljubavno predstavlja friziranu i pojednostavljenu stvarnost, Nola u Pravom čudu ne može pobjeći od svojoj erotskih opsesiji koja od tranzicijske društvene deformacije pravi kulisu, a Vicko Ruić se u Kradljivcu uspomena zapliće u labirintu potemkijanskog političkog trilera. Hrvatski redatelji percipiraju stvarnost iz susjedne republike, a ne uspijevaju, čak i kad se usude, suočiti s domaćom stvarnošću

opterećenom egzistencijskim problemima tajkunskih razmjera. Bosna je dovoljno blizu i dovoljno daleko da oslobađa kritičke autore reperkusija, a na raspolaganju je i potencijal međunarodnog zanimanja. Još čekamo da domaća kinematografija počne interpretirati autohtone probleme društva (nezaposlenost, komercijalizacija, preuzimanje globalnih vrijednosti, pretvorba, organizirani kriminal, političke manipulacije, socijalno raslojavanje..., i čovjek u svim tim problemima). Za to ima šanse ukoliko domaća kinematografija nije stimulirana da te probleme ne interpretira.

Patricija Škunca,

članica Žirija mladih filmofila

U Nacionalnom programu još uvijek prevladava obilje drama s ustaljenim socijalnim i ratnim tematikama koje bi trebalo svakako izbjegavati za ubuduće, jer po reakcijama publike i mišljenja nas članova Žirija mladih filmofila komedija i humorističnih filmova itekako fali u hrvatskoj filmskoj industriji. Što se tiče Popularnog programa, sve pohvale izboru filmova različitih žanrova za sve uzraste, što je i bio jedan od razloga popunjavanja drevne Arene svaki dan. Mišljenje nas mladih filmofila jest to da bi se i dogodine trebao sastaviti žiri koji bi popratio sve filmove, pošto se ove godine žiri sastavio po prvi put, s interesantnim zadatkom ocjenjivanja filmova. Tako da se vidimo i dogodine.

Konji vrani zaključili Međunarodni natjecateljski program

Nakon šest godina i filma Nataša, pulskoj publici u Areni ponovno se predstavio srbijanski filmaš i velika glumačka zvijezda bivše Jugoslavije Ljubiša Samardžić, ovaj put kao redatelj filma Konji vrani. Film se natjecao za Zlatnu arenu za najbolji strani film u sklopu Međunarodnog natjecateljskog programa Europolis-Meridijani, a nastao je u koprodukciji s Jadran filmom. Nakon što je film u petak kasno navečer prikazan u Areni, u subotu je njegov redatelj i jedan od glumaca u njemu održao konferenciju za novinare. «Iako govori o godinama nakon Prvog svjetskog rata, to je suvremena priča običnih

ljudi jer takve priče postoje i danas», rekao je Samardžić istaknuvši: «Pulska je Arena zaista magični prostor. Ima neku svoju jedinstvenu čar». Premda je film radnjom smješten u Banat, Samardžić priznaje da nije osobno povezan s tom vojvođanskom regijom, a najviše ga je oduševila suradnja s unukom koja također nastupa u filmu. Posebno mu se sviđelo što je u filmu mogao uključiti realne elemente. Naime, kroki o dvojici blizanaca koji su oženjeni za jednu ženu dolazi iz stvarnosti pri čemu dva brata imaju zajedno devetero djece! Na konferenciji je govorila i glumica u filmu Milena Vasić-Ražnjatović koja

u filmu tumači djevojku iz Hercegovine Milinu. Redatelj ju je otkrio kao kazališnu glumicu i ovo joj je debitantski nastup na filmu. «Ona je veoma talentirana djevojka i jako mi je drago što joj je prva filmska uloga upravo u mom filmu», ističe Samardžić. Mlada je pak glumica redatelja opisala kao vrlo energičnog istaknuvši i glavnog glumca u filmu Milana Vasića kao sjajnog suradnika. Iako su Konji vrani zamišljeni kao središnji dio filmske trilogije, priča će se o Savi Lađarskom najvjerojatnije nastaviti kao televizijska serija u suradnji s hrvatskom RTL Televizijom, otkrio je na kraju Ljubiša Samardžić.

FESTIVAL POST FESTUM

Europolis-Meridijani donio je niz kvalitetnih filmova

Tomislav Kurelec, filmski kritičar

Međunarodni je program ove godine, kao i nekoliko prethodnih, bio vrlo kvalitetan. Mislim da bi, s jedne strane, trebalo izdvojiti činjenicu da je on počeo nekoliko dana prije Nacionalnog programa. Da li zbog bolje reklame ili zbog toga što su se tu našli i film o životu Edith Piaf i Tarantinov film prikazan izvan konkurencije, program Europolis-Meridijani privukao je puno gledatelja. Bez obzira što će netko možda misliti da je to samo zbog besplatnih ulaznica, činjenica je da je toga bilo i prije, a da publika baš i nije dolazila. Ovakvi su pomaci bitni da bi se ljudi naviknuli gledati druge filmove osim domaćih koje očekuju i američkih hitova. Od filmova koji su prikazani, gotovo su svi bili iznadprosječni: iznimno su vrijedni filmovi dvojice veterana – jedan je u nas veoma poznat – Jiri Menzel s filmom Služio sam engleskog kralja, film koji je bolji od nekoliko posljednjih Menzelovih filmova. Radio je prema Hrabalu, prema kojem je radio i svoj prvijenac, Oskarom nagrađene Strogom kontrolirane vlakove. I Menzel i

Hrabal utjelovljuju ono što mi podrazumijevamo pod specifičnim tipom češkog humora, koji u tekstu ima čitav niz značenja. Drugi film koji ističem ostvarenje je jednako velikog redatelja koji je kod nas malo poznat. To je Gruzijac Otar Iosseliani, redatelj filma Jesenji vrtovi. Iosseliani se afirmirao u gruzijskoj kinematografiji, također ima specifičan humor, a od 1982. živi i radi u Francuskoj. Radi niskobudžetne filmove koji ne idu toliko po kinematografima ali su iznimno visoke vrijednosti. Većina je njegovih filmova mnogo ozbiljnija od Jesenjih vrtova te se s ovim filmom na neki način vraća humoru, bliskom Menzelovom. Za razliku od fabularno čvrsto strukturiranoga Menzelova filma, Jesenji vrtovi mozaički su film, nižu se scene iz različitih slojeva francuskoga suvremenog društva, fleksibilno povezane čovjekom koji je napustio ministarski položaj. Naravno, i kod Iosselianija sav taj humor ima znatno dublji smisao. Uz njih, kanadski film C.R.A.Z.Y. koji je u Kanadi dobio niz nacionalnih nagrada, potpuno je atipičan film o sazrijevanju i odrastanju mladića, različit od uobičajenih tinejdžerskih filmova. I ovaj film je često i komičan, često karikira, ali ima i ozbiljnije tonove. Izuzetno mi se sviđio i film Irina Palm, film neobične priče s mnogo osjećaja i s pravom mjerom: daje preciznu sliku jednoga segmenta britanskoga društva, ali i ljudske prirode. Uz to, u ovaj bih izbor dodao i Slani zrak talijanskoga debitanta Alessandra Angelinija, film koji je, rekao bih, gotovo asketski u re-

dateljskome izrazu koncentriran na glumu dvojice sjajnih interpretata i u odnosu sina koji kao zatvorski psiholog pronalazi svoga oca ubojicu. Taj redatelj, začuđujuće za debitanta, ima pravi osjećaj za ritam filma, za poantiranje situacija i nikada ne pretjeruje. Njihovi se karakteri i odnosi prikazuju veoma nijansirano.

55. Pula

17.-26. 07. 2008.

DESET DANA KREACIJE

55. festival igranog filma u Puli

54. Pula

12.-21. 7. 2007.

**PULA FILM FESTIVAL
ZAHVALJUJE SVOJIM
SPONZORIMA**

dobri duh filma

